

Arrest

nr. 65 844 van 30 augustus 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 26 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Jezidische origine met vaste verblijfplaats in Oekraïne. Uw echtgenoot, M. D.(...) (OV X) had een eigen meubelzaak, palend aan jullie huis. U werd vaak tegengehouden voor controle in Oekraïne omwille van uw Kaukasische uiterlijk. Tegen betaling van een geldsom kwam u er steeds vanaf. Op 3 augustus 2010 kwamen drie medewerkers van de politie bij jullie aankloppen. Uw man was buiten en opende de deur. De agenten vroegen hem in hun wagen te

stappen. Zij eisten 2000 dollar van hem. Uiteindelijk gaf uw man hen het geld. Op 15 augustus 2010 kwamen een tiental agenten uw huis binnengevallen. Ongeveer de helft van hen was in politie-uniform, de andere helft in burger. Zij doorzochten uw woning en de meubelzaak. U werd hardhandig opzij

geduwd. Er werd een machinegeweer bij jullie gevonden. Jullie zouden 25000 dollar moeten betalen bij wijze van minnelijke schikking. Na enige onderhandeling besloot uw man hen 15000 dollar te geven, een som die ze later zouden komen ophalen. Op 16 augustus 2010 kreeg uw man een hartaanval. Hij moest in het ziekenhuis blijven, maar besloot terug naar huis te gaan. Op 22 augustus 2010 kwamen de agenten terug langs om het geld op te halen. Er werd beloofd dat uw man niet meer lastiggevallen zou worden. Op 25 augustus 2010 kwamen dezelfde agenten opnieuw bij u langs. Zij wilden dat uw man jullie eigendom af zou geven. Op 7 september 2010 werd uw zoon R. D.(...) (OV X) na zijn lessen aan de juridische academie meegenomen naar het politiebureau. Er werd drugs in zijn zakken gevonden, dat volgens hem werd toegestopt door de agenten zelf. Hij werd tijdens zijn arrestatie gepest en geslagen. Na enkele uren kreeg hij de toestemming om uw man te contacteren. Uw man besloot ter plaatse 5000 dollar te betalen voor de vrijlating van uw zoon en om de zaak af te kopen. Op 5 oktober 2010 werd uw man 's morgens meegenomen door dezelfde drie agenten die hem voordien al hadden lastiggevallen. Er werd u gevraagd om alle documenten in verband met de meubelzaak af te geven, alsook de Oekraïense binnenlandse paspoorten van uw man en uw zoon R.(...). Uw man werd gedwongen een document te ondertekenen waarin stond dat hij hen nog 30000 dollar schuldig was. Hij zou dit binnen de maand moeten betalen. Tegen de middag werd hij vrijgelaten. Jullie doken op 29 oktober 2010 onder bij een kennis, S.(...), in Kharkov. Uw echtgenoot reisde op 21 november 2010 naar België met uw zoon R.(...) en uw zoon M.(...) en hij vroeg op 8 december 2010 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U vervoegde hen na twee maanden in België en vroeg op 2 februari 2011 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U bent niet in het bezit van uw Armeense paspoort.

B. Motivering

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat, aangezien u beweerde het Armeense staatsburgerschap te bezitten, uw asielaanvraag beoordeeld dient te worden ten opzichte van Armenië. U zou in Armenië echter geen problemen ondervonden hebben en u haalde ook geen enkel vervolgingsfeit aan in Armenië (CGVS p.7). Er is wat u betreft dan ook geen sprake van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u al sinds 1990 in Oekraïne verbleef, sinds het huwelijk met uw echtgenoot M. D.(...) (OV X) (CGVS p.1). Uit uw verklaringen blijkt verder dat u Oekraïne verlaten zou hebben omwille van de problemen van uw echtgenoot (CGVS p.1). De vaststellingen betreffende zijn asielaanvraag werden reeds uitgebreid uiteengezet in zijn beslissing, die als volgt luidt:

"(...)

U verklaarde in Oekraïne problemen gekend te hebben met lokale politieagenten uit het district Kharkov (Oekraïne). U zou door hen afgeperst worden. Er dient echter opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève aannemelijk te maken, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk kan maken dat u wat hoger vernoemde problemen betreft niet op de bescherming kon rekenen van de Oekraïense autoriteiten. Zo stelde u dat u klacht ging indienen bij het parket maar dat u daar te horen kreeg dat u dit schriftelijk moest doen. Aangezien u niet wist hoe u dit moest doen, raadpleegde u een advocaat, waarvan u zich de volledige naam evenwel niet kon herinneren (CGVS p.7-8). Deze raadde u, na zich geïnformeerd te hebben, af om klacht in te dienen, omwille van de connecties die de agenten volgens hem zouden hebben met het gerecht (CGVS p.8). Aangezien u zich zuiver baseerde op wat de advocaat u vertelde en bovendien ook bang was om wat uw gezin zou overkomen, liet u uiteindelijk na klacht in te dienen (CGVS p.8). Daar uit uw verklaringen blijkt dat u hiertoe ook later geen enkele poging meer ondernam en u het dus ook nooit had geprobeerd, kan u bezwaarlijk aantonen dat u wat uw problemen betreft niet op bescherming van de Oekraïense autoriteiten zou kunnen rekenen. Zodoende dient dan ook te worden geoordeeld dat u de bestaande mogelijkheden om bescherming te zoeken in Oekraïne onvoldoende heeft benut. U beweerde daarnaast dat u aangaande uw problemen ook nog beroep zou gedaan hebben op de president van de Armeense gemeenschap en dat u bij veel zakenmensen langs

was gegaan, maar u kon deze bewering niet concreet maken of met enig bewijs onderbouwen. Zo zou u de president van de Armeense gemeenschap –waarvan u enkel wist dat hij S.(...) heette, dat hij in de vijftig was en grijs en klein was gewoon aangesproken hebben bij de Armeense kerk. Hij zou u toen gezegd hebben dat hij u niet kon helpen (CGVS eindpagina p.2). Wat de zakenmensen betreft waar u

zou langsgesegaan zijn, kon u niet meer zeggen wie u precies bezocht zou hebben. U kon evenmin enig bewijs aanbrengen om deze bewering te staven (CGVS eindpagina p.2).

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat uw problemen in Oekraïne van lokale aard zijn en bezwaarlijk kunnen gelijkgesteld worden met een persoonsgerichte vervolging zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie. Uit uw verklaringen kan immers afgeleid worden dat u problemen kende met lokale politiemedewerkers van Kharkov, meestal met drie dezelfde agenten, en dat zij enkel uit waren op uw geld, aangezien u een bloeiende eigen zaak had (CGVS p.11). U liet bovendien uitschijnen dat u in Kharkov niet de enige was in deze situatie en dat ook andere Oekraïners met een onderneming afgeperst werden in Kharkov (CGVS p.11 en eindpagina p.2). Op basis hiervan kan dan ook niet zomaar gesteld worden dat u elders in Oekraïne met gelijkaardige moeilijkheden zou worden geconfronteerd. U wierp op dat u niet elders in Oekraïne terecht zou kunnen omdat u op 5 oktober 2010 een papier ondertekend had waarin stond dat u deze agenten nog 30000 dollar verschuldigd was (CGVS p.11). U kon deze bewering echter op geen enkele manier onderbouwen. Bovendien dient in dit verband gewezen te worden op het feit dat u van dit incident van 5 oktober 2010 geen gewag maakte in de vragenlijst die bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd opgesteld voor het Commissariaat-generaal (CGVS), wat wel erg eigenaardig is aangezien dit het laatste incident was dat u overkwam en dat het er uiteindelijk toe heeft geleid dat u het land hebt verlaten richting West-Europa. U wierp op dat u het niet vermeld had omdat het u niet werd gevraagd (CGVS p.12), wat bezwaarlijk als afdoend excuus aanvaard kan worden voor het onvermeld laten van dit incident aangezien u in deze vragenlijst een kort overzicht diende te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op het risico dat u loopt bij een eventuele terugkeer naar uw land en het net uit uw verklaringen blijkt dat dit laatste incident, waarbij u een document ondertekende aangaande een verschuldigde som van 30000 dollar, u er mede toe aanzette om uw land te ontvluchten. Door het onvermeld laten van dit incident wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aangetast.

Bovendien werd tussen uw verklaringen voor het CGVS en de verklaringen in de vragenlijst opgesteld door DVZ voor het CGVS nog een ongerijmdheid vastgesteld die uw asielrelaas op bijkomende wijze in een ongeloofwaardig daglicht stelt. Zo stelde u in de vragenlijst bij DVZ dat een familielid van uw vriend A.(...), die bij de politie werkte, naar u toekwam en u vertelde dat u beter zou vluchten omdat er tegen u en uw zoon een strafrechtelijke zaak geopend was voor illegaal wapenbezit en drugsbezit (vragenlijst DVZ vraag 3.De vrees of het risico bij terugkeer punt 5.). Tijdens het gehoor voor het CGVS verklaarde u echter dat er u werd gezegd dat men een zaak tegen u "wilde opstarten" maar dat u niet wist of dit ook effectief al het geval was (CGVS p.12).

Wat de problemen betreft die u omwille van uw Kaukasische origine en uiterlijk zou ondervonden hebben in Oekraïne, dient geconcludeerd te worden dat deze weliswaar als een vorm van discriminatie beschouwd kunnen worden, doch niet zwaarwichtig genoeg zijn om te kunnen spreken van een systematische vervolging zoals gedefinieerd in de Conventie van Genève. Uit uw verklaringen blijkt immers dat deze problemen zich beperkten tot identiteitscontroles en dat het voornaamste doel hiervan was om geld af te persen (CGVS p.10). U oordeelde zelf dat dit de normale gang van zaken was in Oekraïne (CGVS p.10). Bovendien werd ook hieromtrent een tegenstrijdigheid opgemerkt tussen uw verklaringen tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal en de verklaringen die u in de vragenlijst aflegde die door DVZ voor het CGVS werd opgesteld. Zo verklaarde u in de vragenlijst van DVZ dat u bij zulke controles steeds voor een nacht werd opgesloten (vragenlijst DVZ opgesteld voor het CGVS vraag 3.De vrees of het risico bij terugkeer punt 1.), terwijl u tijdens het gehoor voor het CGVS beweerde dat u bij zulke controles nooit langer dan 15 of 20 minuten werd aangehouden (CGVS p.10). Geconfronteerd met deze anomalie in uw verklaringen, ontkende u dat u zulks gezegd zou hebben bij DVZ en zei u dat u misschien 's nachts wel eens werd aangehouden, waardoor voorgaande tegenstrijdigheid echter overeind blijft staan en deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt.

Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw asielrelaas te kunnen ondersteunen met uw belangrijkste identiteitsdocumenten, zijnde uw Oekraïens binnenlands paspoort en uw internationaal paspoort. Uw binnenlands paspoort zou op 5 oktober 2010 samen met het

paspoort van uw zoon R.(...) in beslag genomen geweest zijn door de politieagenten van Kharkov (CGVS p.4-5). Uw internationaal paspoort zou bij de passeurs achtergebleven zijn die u naar België brachten (CGVS p.4). Door het niet kunnen voorleggen van deze beide documenten ontstaat echter het vermoeden dat u ze bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte

informatie over uw verblijfplaats, een eventueel verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land bent vertrokken, verborgen te houden.

Op basis van voorgaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden weerhouden.

De door u neergelegde documenten ter staving van uw asielaanvraag, namelijk uw rijbewijs, uw geboorteakte en de geboorteakte van uw zoon M.(...), bevatten louter persoonsgegevens dewelke hier niet ter discussie staan. Zij kunnen bovenstaande conclusie bijgevolg niet wijzigen."

De door u neergelegde documenten ter staving van uw asielaanvraag, namelijk uw huwelijksakte en uw geboorteakte, bevatten louter persoonsgegevens dewelke hier niet ter discussie staan. Zij kunnen bovenstaande conclusie bijgevolg niet wijzigen.(...)"

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het dossier en haar verklaringen blijkt dat verzoekster de Armeense nationaliteit heeft. Terecht stelt de bestreden beslissing: *"Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat, aangezien u beweerde het Armeense staatsburgerschap te bezitten, uw asielaanvraag beoordeeld dient te worden ten opzichte van Armenië. U zou in Armenië echter geen problemen ondervonden hebben en u haalde ook geen enkel vervolgingsfeit aan in Armenië (CGVS p.7). Er is wat u betreft dan ook geen sprake van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."*

Overeenkomstig artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling en artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna vreemdelingenwet) dat naar dat artikel verwijst dient de hoedanigheid van vluchteling getoetst te worden aan het land waarvan de verzoekster de nationaliteit heeft. Overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient de subsidiaire beschermingsstatus getoetst te worden aan het land van herkomst van verzoekster. Deze bepaling dient geïnterpreteerd te worden conform Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming. Artikel 2 van de richtlijn bepaalt dat "land van herkomst" het land of de landen van nationaliteit betreft.

Weliswaar stelt verzoekster in haar verzoekschrift dat zij de Oekraïense nationaliteit heeft, maar dit vindt geen steun in het administratief dossier. Tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal stelde verzoekster dat zij het Armeens staatsburgerschap heeft, maar een verblijfsvergunning voor Oekraïne. Zij vroeg nooit de Oekraïense nationaliteit en kreeg een Armeens paspoort.

Verzoekster brengt geen enkel middel aan tegen bovenvermeld motief van de bestreden beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen schaaft zich achter dit motief.

Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig augustus tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

G. de MOFFARTS